

החברותא

בס"ד פרשיק ויקרא י"א אדר א' תשנ"ז

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 43

דבר ההברותא

ענין מחיית עמלק, ידוע אשר כל איש ישראל מחוייב למחות את העמלק שבתוכו. היינו למצוא את הרע שלו בעצמו ולא לחפשו אצל חברו גדולי החסידות הסבירו את הענין של "חייב אינו לבשומו בפורא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" להגיע לדרגת "אי הידיעה" וזהו ענין מחיית עמלק הפנימי שיש שבאדם.

האדמו"ר מסוכוצ'ב בעל האבני נזר, היה מספר על יהודי כפרי שהיה שותה לשוכרה כל חודש אדר, שמע רב המקום על הנהגתו המוזרה של הכפרי ורצה לדעת טעמו של דבר. הסביר לו הכפרי: המן הרשע רצה להשמיד ולאבד את כל היהודים ביום אחד.

ומה הטעם מדוע לקחת על עצמו מלאכה כה קשה מי ערב שיצליח להרוג כ"כ הרבה אנשים ביום אחד? מוטב היה אילו היה מרחיב לו הזמן לחודש שלם.

שאלה טובה שיבח הרב את דבריו, ומה התירוץ? פשוט מאוד - ענה הכפרי - המן העמלקי חשש, שמא תתבטל גזירתו, והיהודים יחגגו את נצחונם ויקבעו יו"ט חדש. ולא רצה שבגללו יהיה להם חג חודש שלם, וכי בגלל צרות עינו של המון לא מגיע לי לחגוג חודש שלם? תהה הכפרי.

והאבני נזר היה משבח את דבריו ומפליא אותם כדברי אמת בכל שנה ושנה.

לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי (מגילת אסתר) "שושן" אותיות "ששון", אותם בנ"א שיש להם שמחה יכולין לקיים וצומו עלי, כי לא יפלו לעצבות (אמרי חיים מועדים)

וילבש שק (מגילת אסתר) גימ' תשמ"ח שגם המרירות צריך להיות בשמחה כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ד). חייב אדם לכרך על הרעה כשם שמכרך על הטובה ולקבלנוהי בשמחה עדה"כ קומי רוני בלילה, פי' קינה ויללה וגם שירה וזמרה לשלב שניהם יחד לב נשבר עם שמחה (הנ"ל)

ומשלוח מנות איש לרעהו (שם) המוכתר במשלוח מנות הוא "איש לרעהו" שיהיה אהבה ואחוה בין איש לרעהו (לר"ת קב ונקי)

מהות התמימות הוא מי שמחזיק עצמו לשפל, דתם פירושו שלם ומי שהוא חשוב בעיני עצמו הוא ההיפך משלם כדאיתא בגמ' (מגילה כט) האי מאן דיהיר בעל מום הוא. ואף שמדת התמימות השתבחה במדת השפלות. מ"מ זה דוקא אם עי"ז יוסיף חילו בתורה ובמצוות. (אמונת משה להר"מ מאלכסנדר)

כתית למאור (שמות כז) פרש"י ולא כתית למנחות. פירש הר"מ מקאזניץ זיע"א רמז כזה דכשארם רוצה להיות בבחינת כתית דהיינו שפלות, למאור דהיינו דע"י השפלות תעסוק בתורה ובתפילה שנקראו אור כמש"כ כי נר מצוה ותורה אור (משלי ו) אבל לא כתית למנחות, כלומר דע"י השפלות יניח עצמו מעבודת ה' ח"ו. **איתא** בספר בית יעקב ששמע מכ"ק מרן אדמו"ר הרכי הזקן מהר"י מוארקא שסיפר שאמר לו הרה"ק מוהר"י מרדכי זיע"א דכאשר בא אליו איש שרואה בו שפגם, הוא בעצמו עושה תשובה, כי הפגם של הצבור תולה הצדיק בעצמו... וזה פירוש הכתוב: כי תשא את ראש בני ישראל, כלומר שהצדיק יאמר שהוא אשם בפגם ישראל, אבל כל אחד מישראל יבין ויאמר: ונתנו איש כופר נפשו שכל אחד אשם במה שפגם

(אמונת משה להר"מ מאלכסנדר)

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

43
2

תורגם מאידיש

שלוט וכל טוב

אל ידידי האהוב והנכבד

אני רוצה להדגיש שידידותנו תימשך ולא תיפסק בעזר החי לנצח, שרצונו היה שניפגש יחד בפס צר. עיי פגישה השגחתית זאת יכולים אנו לקבל אור אמיתי שתכניס אצלנו קיום נצחי, כדי שנמלא חובתנו ששמו עלינו משמים.

גופינו, (גוויתנו) אשר למרות שאינה נושאת כל פרי, יש בה בכל זאת נשימה חיה (חיות) שדבר קיומה נעלם מעינינו, אך נתקלים אנו בה כל פעם עיי כאב עמוק, המראה לנו שקיומנו היא רק סיבה אשר לא מרגישים אותה בדרך הטבע, רק באמונה פשוטה.

זהו קיום כזה שהעולם רועש וגועש ממנו, וכל בשר-ודם שהוא עפר רימה ותולעה, אינו יכול לתאר זאת. אך אם האדם לא ירמה את עצמו יכול בקלות לחוש שהוא איננו זאת, רק הסיבה של האמונה הפשוטה הנותנת לו את הקיום.

אני רוצה לקוות שיחד ניאבק למען קיומנו, ולא ניפרד, בעזרת מי שתובע זאת מאתנו בכל הרגעים הקשים.

ברגעים קשים אלה, בהם ישנו מאבק בין הטבע שלא נשאר בגדלות או שנפול ליאוש, המשברים אותו כליל עיי המאבקים הקשים על קיומו החמרי. מחשבות כוזבות ודמיונות המתחלפות תמיד ולמעשה הם אפס ואין מכיוון שגם האדם אינו מאומה. אך נישאר בקיום במחשבות על הנשימה האחת, רק עיי מצב כזה הגולש לתוך קיום האמונה.

זה מטרת האנוש, שקיומו הגופני יתחלף כל רגע בהחזקת מעמד אמיתית. דבר שלא ניתן להרגיש רק באמונה פשוטה. וזה צריך האדם לחפש מדי יום בשנות חייו הניתנים לו מהשמים.

כך חיו והתקיימו גדולינו שאנו ממשיכים בזכותם עד הרגע הזה ועד ביאת גואל צדק.

מנהג ישראל להתחפש בפורים

מקור לדבר מניין? כי בימי מרדכי ואסתר התנהג עמהם הקב"ה ג"כ בהסתרה, כי ע"ז מורה שמה של אסתר, ואסתר מן התורה מניין? שנא' ואנכי הסתר אסתיר, והיינו שבפורים היתה ההתגלות מלובשת בתוך ההסתרה והטבע. כמו"כ אנו מסתירים עצמנו להראות כי באופן זה היה אז הנס, ושנזכה גם אנו היום לנסים כאלו. כבימים ההם בזמן הזה. (נר ישראל, רו"ח בשם מרן מסא"ג).

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

אותו דבר שהם מצאו היסוד והקיום שלהם - כך גם עלינו לחפש את הקיום שלנו הנותן לנו שלימותנו, אז מלאנו את התפקיד ורעיון המטרה שבשבילה ירדנו לזה העולם, ותסתיים הגלות המרה הנמשכת כל כך הרבה זמן וכל כך הרבה זהירות דם שנשפכו עיי שונאינו.

כך נרגיש את הקיום האמיתי שאנו רוצים לראות ברור וגלוי בהגשמת כל תקוותינו בכל גליותינו,

וכאשר העזרה תתגלה, נוכל לחשוב כיצד עד כה היינו ברעיון שהגלות לא תיפסק לעולם, וכמו כן כיצד החזקנו מעמד? - רק עם התקוה שינקנו מתוך האמונה. אם כן יש לקוות שנראה זאת לא באמונה אלא גם במציאות! לפי מה שאנו מחזיקים מעמד עכשיו - אנו רואים זאת במציאות לא רק בתמונה.

כמו שהכל מתגלה בכלל, בכלליותו של

עם ישראל - כך מתגלה זאת אצל היחיד. ישנם רגעים קשים שונים שהוא רואה שחורות. אז הוא מסוכן שלא יאבד תקותו וכאבו. כאשר האדם נותן לעצמו להתקיים בעקשנות ונוטל את כאבו באהבה - נהפך הכאב לאור הכי גדול! שזה אינו כלל טבעי. אז נשאר בנצחיותו עם האור ביחד, מסתיימת תקופת החושך, אחרי שהגיע לקיום שכולו אור.

לפיכך דורש אני ממך שתחזיק מעמד בכל הזמנים ואני מקוה שכל הכסף שאתה שולח מגיע למטרה הנכונה לעזור לעניי ירושלים. אני מאחל לך שתזכה תמיד לזכות את כל אלה שמוטל עליך להשביע רצונם.

האיחולים הכי טובים מהידיד שלך שאתה חקוק בלבו, והידידות לא תיפסק אף פעם.

על מה צריך אדם לשים לב

מעיד לו על כך, ובכח הפחד שיעלה על לבבו ישבור ההתנגדות לאמונה, המבקשת מן האדם לשברו או לייאשו או לתת לו גבהות הלב, ועיי כך לנותק אותו מן חי העולמים, ועל זאת המלחמה הגדולה לה, וכל אחד צריך ויכול לנצח במלחמה הזו, וכל אחד צריך ויכול לנצח במלחמה הזו, אם יהי לו הרצון האמת לכך! ואז אשרי לו וכל העולם כולו כדאי הוא לו.

כי אם ישים האדם אל לבו לכל הסובב אותו, בכל מאורעות העוברים עליו יום יום, יגלה שאין זה פשוט כלל, וכי מן השמים מבקשים ממנו, שיכנס בכל כוחו, בכח הבחירה הנתון בידו, לאמונה הפשוטה, בביטול עצמו וכל רצונותיו למען השי"ת, ואז ישאר תמיד בבחינת "כגמול עלי אמו" שאינו צריך שום דבר, אבל כל חיותו ומזונו ממנה, כך צריך האדם לחיות חייו שאין לו שום אחיזה רק מהאמונה הפשוטה, ועצם חיותו

לפני זמן, דיבר שעם ישראל הגיע לדרגה גבוהה מאד בעת מעמד הר סיני, עד שיכלו לשמוע את שתי הדברות הראשונות מפי הגבורה ממש. שאלתי אותו א"כ כיצד ירדו לדיוטא התחתונה עד כדי עשיית העגל? והשיב כי מן השמים לא היתה מניעה לכך וממילא יכלו להגיע לכשלון חמור כזה, אבל יחד עם זה יצא מזה דבר חיובי שהגיעו לידי הכרה ששום דבר בעולם אפילו מתן תורה במעמד כה עילאי לא יעכב בעדם מלעשות את העבירה החמורה ביותר - אם לא יבטלו את עצמם לגמרי, ולא יעלה על לבם כלל שאם קבלו את התורה בדרגה עליונה כבר בטוחים הם שלא יחטאו. וזה נתן להם את ההכרה שאין מנוס מהיצה"ר, ועליהם תמיד לזעוק ולהריע לה' מתוך הכרת אפסיותם המוחלטת שהם אפס ואין ממש.

בר"ח אדר אמרתי לו: עכשיו צריכין להיות בשמחה כי אמרו "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ענה לי: לא רק באדר אלא תמיד, ושאלתיו הרי חז"ל אומרים "משנכנס אדר", השיב על אתר כאשר נכנס אדר נזכרים מהנס של פורים והיתה ישועת ה', ועל זה אנו שמחים, ומתוך כך אנו מתחילים להרגיש כי תמיד אנו חיים בנסים ונפלאות מהשמים וכך אנו צריכין להיות בשמחה כי הוא שומר עלינו תמיד.

שאלתי אותו איך מגיעים למצב של "ואני קרבת אלוקים לי טוב", אמר שלא צריכים הרבה אלא להימנע מהדברים הטמאים המקיפים את האדם מכל צד ורוצים לטמא אותו - זאת בעצם תכלית הבריאה ובה אנו מתקרבים לה'. היינו כי היפך הטומאה היא כבר הקדושה!

אמרתי לו שקוראים פרשת זכור ויש לבקש שתהא מפלה לכל העמלקים שונאי ישראל שבדורנו. אמר שלמעשה אנו בעצמנו השונאים הכי גדולים לעצמנו, כי אנו עושים את ההיפך ממה שטוב לנו ובידינו ממש אנו גורמים לכל הצרות. אם היינו מתנהגים כהוגן והיינו נכנעים בביטול גמור לה' - לא היתה תקומה לכל שונאי ישראל.

פעם הפצרנו בו לדבר קצת דברי חיזוק ועידוד, אמר לנו מה יש לי לדבר כל כך, הלא שמעתם כבר את הדברים עשרות פעמים, האם זה השפיע עליכם, האם אתם כבר בהכנעה וביטול וכל אחד מוותר לחברו? ומדוע אתם רוצים לשמוע עוד ועוד, מה יש לכם מזה? אמרתי לו: אבל זה בטוח כי בשעה שאתם מדברים נכנס הרהור תשובה בלב ואנו מצטערים שאנו שלא כראוי, והרי הרהור תשובה זה דבר גדול מאד עד שאפילו אחד מקדש אשה על מנת שהוא צדיק גמור היא מקודשת (וצריכה גט) שמא הרהר בתשובה, רואים מזה מה שהרהור טוב יכול לפעול. אמר לנו אם כן יש להמשיך לדבר כולי האי ואולי.

השמחה בפעונם

הר"ר חיים ולס ומשפ' להולדת הבן
הר"ר אברהם אהרן שנקר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מנחם מלך לארוסי הבת
הר"ר מרדכי שטובר ומשפ' לארוסי הבת
הר"ר ישעי' בורנשטיין ומשפ' לארוסי הבת
הר"ר חיים דב וייזר לאירוסיו הבן
הבה"ח אהרן וייזר לאירוסיו

י"ל ע"י
מערכת החברותא
עדני 3
טכ. 02*5829688
ת.ד. 5040
ירושלים 91050

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: ביהכניס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות: בביהכניס ברח' רובין 18 בית צפפה: אצל הר"ר אברהם הררי כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 40 ש"ח לשנה